

לא חייבים לשלם חוב לפני תנשא ומתן עליו

טוב שביית התשפט העליון עושה סדר בתלכי הגבייה של הרשויות ומגביל את כוחן מול האזרח

כללת נטילה תלילה תהלישה לטובת קופת הרשות המקומית?

3. האם התנתערוות מהסכס פשרה תפכת את חויוב המוסכס לשנוי במחלוקת?

באשר לשאלת התגבלה נקבע כי זו אינה קיימת בנוגע לפקודת העיר-ריות, ולכן הרשות המקומית רשאית לנקוט תליר גבייה מכוח פקודת העיריות גם בניג תחכות שנויים במחלוקת. זו בשורה רעה מאור לנישום, אולם יש לזכור שהלכיים לפי פקודת העיריות מוגבלים לחיוב ארנונה בלבד.

על סמכות העיקול נקבע כי לפי פקודת העיריות היא מוגבלת לתפיסת הכספים ולא כוללת את נטילתם ותליתם. זו בשורה טובה, שכן היא מאונת את הסמכות לעקל. היא עשויה לצור לחיץ על הנישום, אך אינה משנה את מאזן העימות כל עור הרשות אינה מקבלת את הכספים ליריה באופן שמאפשר לה להשתמש בהם.

נזכיר כי בכל מקרה בית המשל פט יכול לנקול את התחלטה להטיל עיקול בנימוקים של סכירות, תום לב, מידתיות וכו' תלאת. הצד השנוי של אותה התחלטה הוא שניתן לחלט את הכספים המעוקלים אם נקמה הרשות מסלול גבייה לפי פקודת המסים, אולם במקרים רכיים לא יחא בכך להועיל לרשות המקומית, משום שהלכיי גבייה כאלה אטורים בתחכות שנויים במחלוקת.

החלטה שתשנה את כללי המשחק

באשר לשאלה השלישית נפסק כי לא ניתן תהבל פה להפוך חיוב מוכי כס לשנוי במחלוקת. יש צורך להרים נטל גבה יותר כרי שחיוב שהוטל בהסכס פשרה יהפוך להיות שנוי במחלוקת תוסין מפני תלכיי גבייה מינהלית מכוח פקודת המסים.

פסק תדין של בית המשפט העיר לידן משנה סדרי עולם ומגדיר את כללי העימות באופן ברור ושונה ממה שהיה נהוג. הוא מצדד תכבן מחדש של אסטרטגיית תהליך המש-פטי, המנטרלת את מנופי תלחץ של הרשות המקומית.

הכותבים הם עורכי דין בתשרד עדי מוסקוביץ', המתמחה בתחיוב רשויות מקומיות באגרות ונתמלים

Parazar

55 ש"מ
מפילוס
ל הים

מכניסה לדירה.
*31



על כ-35 דונם
מתחומים האחרונים
לקס מציע: 2 מגדלי
סוויטות ■ ירידה
מעוצב ■ יירות
דט איכותי ומפואר

LAC



תדנה

תתימה על חווה
או לתפטיק את
תבלעדי.

האם לרשות מותר לחלט כסף בניגין חוב?

לכאורה לרשות המקומית יש יתרון בסוגיה זו, שכן היא רשאית לניקוט תליר גבייה מינהלי שאינו דורש אישור של בית המשפט. די בתחלמה של הממונה על הגבייה לשם תדירה לתשבוו תבנק של הנישום, עיקול כספים אצל צדדים שלישיים או עיקול מיסלילין.

לרשות המקומית שני מסלולי גבייה נפרדים: האחד, מכוח פקודת העיריות, חל רק על ארנונה ואין בתוכו כל איסור להשתמש בו בנוגע לחיובים שנויים במחלוקת. השני, מכוח פקודת המסים (גבייה), אסור לשימוש כל עור לא תפך תחיוב לחי, לזט, כולומר כל עור לא תלף תמועד לתשג עילי ואם תוגשה תשנה כל עור לא ניתנה תחלטה סופית שאין זכות ערעור עילי.

המקרה המדובר הוא המחלוקת בין תוברת פרטנו לבין תמועצה תאורית תמה, ובית המשפט העליון נדרש לתכריע בשלוש שאלות:

1. האם תהגבלה תאורית על נקיטת תלכיי גבייה מינהלית מכוח פקודת המסים בניגין תחכות שנויים במחלוקת חלה גם על תלכיי גבייה מכוח פקודת העיריות?
2. האם סמכות העיקול היא רק תחכות לתפוט את הכספים תאינה